

Hvilken politik vil regere? A/S Narkotikas banker eller Den nye Silkevej?

3. oktober (EIRNS) – Offentliggørelsen af at USA's særlige statsanklagers Kontor har krævet, at justitsministeriet undersøger en klage fremsat af en whistleblower fra USA's Agentur for Narkotikabekæmpelse (Drug Enforcement Agency, DEA) i Haiti om, at DEA har tilladt at en last med heroin og kokain er passeret "uhindret" igennem i 2015 og "har kigget den anden vej, [og] at Port au Prince i over et årti har været en sikker havn, hvor heroin og kokain kunne fragtes via Haiti, almindeligvis til Florida i USA", kaster et nyt lys på A/S Narkotikas rolle (som dette foretagende blev kaldt af *EIR* i deres bestseller-serie af bøger med dette navn) på den nødlidende ø med 11 millioner indbyggere. Siden jordskælvet, der hærgede den 12. januar 2010, og som dræbte helt op til 250.000 personer, er stort set intet blevet gjort for at genoprette situationen efter den massive ødelæggelse i Haiti, for ikke at tale om at skabe et moderne vandforsynings- og sanitetssystem eller et moderne sundhedsvæsen. Kolera, stort set udryddet i Haiti og andre steder på dette tidspunkt, spreder sig ud over øen og dræber tusindvis af mennesker.

Stoffer produceres ikke i Haiti – faktisk er der dér kun en meget lille indtagelse af stoffer, eftersom ingen har råd til dem. Det har kun værdi for A/S Narkotika som et omladningspunkt til USA. Dette er ikke tilfældet for Kina. Som *EIR* dækkede dette i sin udgave den 1. oktober 2021: "I august 2017 præsenterede to kinesiske firmaer – Den sydvestlige kommunale Ingeniørvirksomhed og Kinas design- og Forskningsinstitut (SMEDRIC) og Kinas selskab for Metalforarbejdning (MCC) – en række detaljerede projekter til en værdi af 4,7 milliarder dollars for

at gennemføre genopbygningen af hovedstaden (Port-au-Prince) og dens omgivelser. I offentlighørelsen af dets forslag, og i den korte video om dette, antydede SMEDRIC-selskabet, at disse projekter for Haitis hovedstad var en del af et mere omfangsrigt forslag på 30 milliarder dollars for hele landet.

EIR-artiklen fremlægger også kort og beskrivelser af den kinesiske plan for omdannelsen af det nærmest ikke-eksisterende kloak- og vandforsyningsystem, vej- og jernbaneprojekter, energisystemer og mere for at skabe en moderne, human økonomi i Haiti. Hvorfor blev denne Haiti-udvidelse af Kinas Bælte- og Vejinitiativ ikke virkeliggjort? *EIR* rapporterer: "Schiller Instituttet fik på det tidspunkt at vide, at Den internationale Valutafond og relaterede Wall Street-interesser pressede Haiti til at afvise dem. Udenrigsministeriet og den amerikanske regering, allerede nervøse over at Panama havde brudt med Taiwan blot to måneder tidligere, havde ikke til hensigt at tolerere planer, hvis accept underforstået ville betyde, at Haiti var villige til at bryde relationerne til Taiwan." A/S Narkotikas forbindelser sejrede over Kinas tilgang med Den nye Silkevej.

I Afghanistan finder et lignende opgør mellem A/S Narkotika og Den nye Silkevej sted. I året før USA's og NATO's invasion af Afghanistan i 2001 forhandlede FN's departementschef, Pino Arlacchi, chefen for FN's agentur for narkotika og Kriminalitet, succesfuldt med Taliban-regeringen om at nedlægge opiumproduktionen og erstatte den med fødevareproduktion med finansiel og teknisk støtte fra FN. Faktum er, fortalte Arlacchi til enhver som ville lytte, at opiumproduktionen indtjente mindre end fødevareproduktionen for landmændene og også Taliban-regeringen – pengene fra stoffer er centreret i bankerne, som finansierer den internationale handel. Således skød opiumproduktionen i vejret, da de britiske tropper besatte det primære opiumproduktionscenter i Kandahar, til langt over tidligere

højder, på en sådan måde at Afghanistan har produceret 80% af verdens opium i løbet af USA's og NATO's besættelse, som primært er blevet indtaget i Rusland og Europa. City of London og Wall Street blev beriget. Det er værd at bemærke, at Antonio Maria Costa, som havde den samme position som Arlacchi fra 2002-2010, fortalte pressen i december 2009, efter kollapset af det vestlige finanssystem i 2008: "I mange tilfælde var pengene fra narkotika den eneste likviditet til rådighed. I den anden halvdel af 2008 var likviditet banksystemets hovedproblem, og derfor blev likvid kapital til en vigtig faktor". (For mere: <https://www.theguardian.com/global/2009/dec/13/drug-money-banks-saved-un-cfief-claims>) Hvis ikke genoprettelsen af opiumhandlen i Afghanistan, i kølvandet på USA's og NATO's invasion, havde fundet sted, er det meget muligt at det vildt spekulative, vestlige banksystem ville have gået ned og hjem i 2008.

Nu, med Afghanistan igen under Talibans kontrol, har den siddende Taliban-regering i Kabul lovet at tilintetgøre opiumhandlen. Det er klart, at hvis de fortsat nægtes adgang til nationens egne penge – som er blevet indefrosset af den amerikanske centralbank – og nægtes udenlandske investeringer til genopbyggelse efter 20 års ødelæggende amerikansk og NATO-bombardement, så vil landmændene ikke have andet valg end at forsørge sig gennem opiumproduktion.

Men historien har skabt en anden mulighed, Kinas Bælte- og Vejinitiativ, med 140 nationer som partnere, der tilbyder grundlæggende udvikling i form af infrastruktur til alle lande, som den måde hvorpå de forhenværende koloniserede nationer endelig kan undslippe fra fattigdom, ligesom Kina selv komplet har udryddet ekstrem fattigdom siden 2020. Hvert land i regionen støtter idéen om at udvide Bælte- og Vejinitiativet til Afghanistan. Dette ville indebære en jernbaneudbygning af den Kinesisk-pakistanske

Udviklingskorridor gennem Khyber-passet vest for Peshawar til Kabul og nordligt til Usbekistan, som vil tilbyde de centralasiatiske nationer deres første forbindelse til havet gennem Gwadar og Karachi i Pakistan og Chabahar i Iran. Det ville inkludere en politik for erstatning af afgrøder for at udrydde opium, som foreslået af Pino Arlacchi i 2010 – som Helga Zepp-LaRouche har anbefalet som særlig repræsentant for udviklingen af Afghanistan. Det ville indebære et moderne sundhedsvæsen, med vand- og energiforsyning for at opretholde en moderne agroindustriel nation.

Hvem kunne modsætte sig et sådant nyt paradigme for en nation, som har lidt under 40 år med krig? Kun det internationale finansoligarki, som, i dette øjeblik med en finanskriser langt værre end den i 2008 – sågar værre end i 1929 – har brug for de illegale penge fra deres virksomhed, A/S Narkotika, for at fortsætte med at dræbe dets egne befolkningers sind gennem legaliseringen af disse giftige stoffer, en proces som nu breder sig ud over USA og Europa.

Hvad der er tilfældet for Haiti og Afghanistan er også tilfældet på globalt plan. Valget, som menneskeheden står over for, kan karakteriseres som et opgør mellem A/S Narkotika – City of Londons og Wall Streets banker, der både kontrollerer narkotikahandlen og svindelnummeret kaldet "Grøn Finans", hvor kreditter til produktiv industri og landbrug nægtes – og Den nye Silkevej, nu præsenteret under Bælte- og Vejinitiativet. Særligt USA må vælge, om de vil støtte A/S Narkotika, forhindre Kina og dets mange samarbejdspartnere i at udvikle Haiti, Syrien, Yemen og nationer fra Afrika og Sydamerika, eller om de vil deltage i Den nye Silkevej, samarbejde med Kina, Rusland og i sidste ende hver eneste nation på kloden i et nyt paradigme baseret på "fred gennem udvikling".

Programmet for dette nye paradigme, for at skabe en verden som respekterer menneskets værdighed, er nu blevet udgivet af

LaRouche-Organisationen: "Det kommende amerikanske, økonomiske mirakel på Den nye Silkevej". Læs det og hjælp med at udbrede det overalt.

(https://laroucheorganization.nationbuilder.com/the_coming_us_economic_miracle_on_the_new_silk_road)

Haiti: Behov for at verdens kreative genialitet får indflydelse på Haiti og Afghanistan.

Schiller Instituttets Internet-dialog

25. september (EIRNS) – I dag holdt Schiller Instituttet et internationalt webinar med titlen "Reconstructing Haiti – America's Way Out of the 'Global Britain' Trap." (Genopbygning af Haiti – Amerikas vej ud af 'globale Storbritanniens' fælde. Diskussionen på to og en halv time indeholdt elementer i en foreslået skitse til et udviklingsprogram for Haiti, samt øjeblikkelig, påkrævet akut indsats, og samlede eksperter med tilknytning til Haiti inden for teknik, medicin og udviklingspolitik. Dagens overvejelser står i skarp kontrast til ugens begivenheder, som omfattede USA tvangsdeportation af tusinder af fordrevne haitianere fra grænsen mellem Texas og Mexico, tilbage til Haiti, til katastrofale forhold pga. jordskælv fra august og tidligere.

De seks paneldeltagere var Richard Freeman, medforfatter

af "Schiller Instituttets plan for udvikling af Haiti", som EIR vil udgive i denne uge i sin udgave, 1. oktober; Eric Walcott, direktør for Strategiske Partnerskaber, 'Institute of Caribbean Studies'; Firmin Backer, medstifter og præsident for 'Haiti Renewal Alliance'; Joel DeJean, ingeniør og Texas-aktivist hos LaRouche-Organisationen; Dr. Walter Faggett, MD, baseret i Washington, DC, hvor han er tidligere cheflæge i District of Columbia, og i øjeblikket medformand for 'Health Council' i 'DC's Ward 8', og en international leder i Komitéen for modsætningernes Sammenfald; samt ordstyrer Dennis Speed fra Schiller Instituttet.

Freeman præsenterede såvel dimensionerne for både den ekstreme underudvikling, der i årtier blev påtvunget Haiti, og det væsentlige i et udviklingsprogram for denne nation i forbindelse med udviklingen af hele øen Hispaniola og Caribien. Han fremlagde et kort over foreslåede jernbaner, atomkraftværker, sikre vandsystemer og anden vital infrastruktur. Han viste kort over forslag, som kinesiske firmaer har fremlagt i de seneste år, men som ikke blev realiseret.

Firmin Backer påpegede, at USAID har brugt 5,1 milliarder dollar i Haiti i løbet af de 11 år siden jordskælvet i 2010, men hvad er der at fremvise for pengene? Nu, med det seneste jordskælv den 14. august, kan vi ikke engang få hjælp til de ramte zoner, for der ikke er en lufthavn eller havn i det sydlige Haiti til at betjene de ramte mennesker. Vi bør revurdere, hvor fejlagtigt den amerikanske finansiering blev brugt. Firmin rapporterede om, hvordan Haiti fik en vis gældssanering af IMF for mange år siden, men derefter ikke fik lov til at søge udenlandsk kredit!

Eric Walcott var fast besluttet: "Vi har brug for verdens kreative genialitet for Haiti og Afghanistan." Han sagde, "udnyt udlandshaitianerne" til at udvikle Haiti. Der er flere haitiske læger i New York og Miami end i hele Haiti. Han understregede, at Haiti ikke er fattigt; betingelserne er,

hvad man kan kalde dårlige. Men befolkningen har stolthed, talent og opfindsomhed. Walcott lagde særlig vægt på valg i Haiti. Han sagde: "Valg er en proces," ikke en begivenhed. Han har erfaring med det. Fra 1998 til 2000 fungerede Walcott som hovedobservatør for OAS ved valg i Haiti.

Joel DeJean, en amerikaner af haitisk afstamning, slog kraftigt til lyd for behovet for at denne nation tager sigte mod det højeste niveau, for eksempel tage springet fra kul til atomkraft. Han tilrådte "at give Kina muligheden" for at indføre den allernyeste atomteknologi i Haiti – grusbunds gasafkølet modulreaktor. Vi "har ikke brug for flere atomubåde, vi har brug for atomteknologi!" Han opfordrede til oprettelse af en udviklingsbank i Haiti samt andre detaljer.

Dr. Faggett opsummerede på mange punkter med det bredeste perspektiv og opmuntrede til handling. Han tjente i det amerikanske militærs "caribiske fredsbevarende styrke" og understregede behovet for handling, ikke kun i Haiti, men på verdensplan. Han refererede til præsident Franklin Delano Roosevelt og sagde, at "man kan sige noget om mennesker, ud fra hvordan de tager sig af deres folks sundhed". Han rapporterede, at hjælpearbejdere i Haiti i øjeblikket er nødt til at slå lejre op på stedet på grund af de frygtelige forhold.

Men han sagde, at vi burde mobilisere i form af "vaccinediplomati", og arbejde på at opbygge en sundhedsplatform i Haiti og sundhedsvæsener i hele verden. Han er "begejstret for at realisere Helgas mission" med henvisning til Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets internationale formand, der udsendte en opfordring i juni 2020 for en global sundhedssikkerhedsplatform. På det tidspunkt dannede hun og Dr. Joycelyn Elders, forhenværende cheflæge for USA's militær, en Komité for modsætningernes Sammenfald.

Schiller Instituttets konference: Global principiel enhed for at forhindre en ny mørk tidsalder og skabe en ny renæssance

27. juni (EIRNS) – Repræsentanter for regeringer og valgte embedsmænd, sammen med forskere, økonomer, landmænd, folkesundhedspersonale, pensionerede militær- og efterretningsofficerer og musikere fra hele verden gik sammen i sidste weekend på Schiller Instituttets internationale konference for at analysere den eksistentielle krise, som mennesket står over for i dag, og drøfte de nødvendige midler til at mobilisere verden bag et nyt paradigme, frit for geopolitik og malthusianisme, baseret på "fred gennem udvikling". En efter en udtrykte disse "verdensborgere" deres tak til Schiller Instituttet og dets grundlægger og formand, Helga Zepp LaRouche, for at mobilisere konferencen og insisterede på, at der gøres alt for at cirkulere videoen og transskriptionerne så bredt som muligt.

Konferencen havde titlen "Til gavn for alle mennesker, ikke regler til gavn for de få." Fru Zepp-LaRouches hovedtale med titlen, "Hvem guderne ville ødelægge: Krig med Rusland og Kina er værre end MAD!" indledte det første panel. Hun bemærkede, at dette panel var rettidigt, da briterne i sidste uge intervenserede for at sabotere det lille, men kritiske skridt fremad, der blev opnået på Biden-Putin-topmødet, hvor de to ledere fornyede løftet fra præsidenterne Reagan og Gorbatsjov på deres topmøde i 1985: "Atomkrig kan ikke vindes og må

aldrig udkæmpes". Den bevidste indsættelse af et britisk krigsskib på russisk maritimt område, bemærkede hun, er et andet eksempel på det britiske imperiums forsøg på at trække USA ind i en militær konflikt med Rusland, og viser hvor let en krig – endda en atomkrig – kunne have været udløst af sådanne onde handlinger.

Zepp-LaRouche gennemgik det sidste halve århundredes indsats fra Lyndon LaRouche og hans bevægelse for at afslutte det malthusianske vanvid, og fremstille løsninger baseret på at forene verdens store nationer og kulturer i en ny verdensorden baseret på menneskets værdighed, videnskabeligt samarbejde og æstetisk uddannelse. Hvis der var blevet lyttet til hendes mand, sagde hun, ville denne oprivende globale katastrofe have været undgået – og det er stadig sådan, at enhver løsning kræver, at der lyttes til de "kloge ord fra Lyndon LaRouche. Hun fremhævede gentagne gange igennem hele konferencen konceptet bag Komitéen for modsætningernes Sammenfald, grundlagt af hende selv og den tidligere amerikanske sundhedschef for militæret, Dr. Joycelyn Elders, nemlig at opbygningen af moderne offentlige sundhedsfaciliteter i enhver nation ikke kun er nødvendig for at afslutte pandemien, og fremtidige pandemier – et problem for enhver person på Jorden – men også fordrer en seriøs overvejelse af de andre aspekter af infrastruktur, der kræves for moderne sundhed – nemlig rent vand, energi, transport og mere.

Dr. Andrey Kortunev, generaldirektør for det Russiske råd for internationale Anliggender (den førende tænketank tilknyttet udenrigsministeriet), talte efter Zepp-LaRouche om: "Har topmødet i Genève ændret forholdet mellem USA og Rusland"? Han bemærkede, at forventningerne til topmødet var lave i betragtning af angrebene på Rusland fra USA, herunder fra regeringen, men aftalen om i fællesskab at erklære at atomkrig ikke kan vindes og ikke må udkæmpes, og aftalen om at påbegynde diskussioner på højt niveau om våbenkontrol, cyberkrig og andre spørgsmål, var tegn på håb om forbedrede

relationer. Alligevel, sagde han, vil fremskridt ikke være muligt uden nye ideer, og takkede Schiller Institutet for konferencen og behovet for at komme ud over "konventionel visdom".

Dette indledende strategi-panel omfattede en præsentation af Indiens synspunkter ved Atul Aneja, redaktøren for {Narrative.com}, vedrørende behovet for engagement mellem Indien, Rusland og Kina for at tackle den globale krise. (Pensioneret) Oberst Richard H. Black, tidligere leder af den amerikanske hærs strafferetlige afdeling, talte om emnet "Det amerikansk-kinesiske forhold: En vej til undgåelse af krig og samarbejde". Oberst Black fordømte de tankeløse angreb på Kina fra Kongressen, medierne og institutionerne i USA. Han opfordrede til at forny ånden i åbningen af forbindelser under præsident Nixon, og advarede mod de nylige bestræbelser på at fremprovokere en krise mellem Taiwan og fastlandet, hvilket kunne provokere krig. Han gennemgik terrorhandlingerne i Xinjiang begået af uighur-muslimer med støtte fra Saudi-Arabien og Tyrkiet, hvilket har ført til, at Beijing har leveret omfattende uddannelse og jobtræning for de unge. Denne humanistiske tilgang, bemærkede han, blev undsagt som "folkedrab" af løgnerne og tåberne i Vesten. Som ekspert i situationen i Syrien bemærkede oberst Black, at 4000 trænede uiguriske terrorister kæmper med al Qaida i Syrien. Hvis den amerikanske tilgang – støtte til terroristerne for at opnå regimeskifte mod præsident Assad – får lov til at lykkes, vil terroristerne til sidst strømme tilbage til Kina. Han appellerede til Kina om at bringe Bæltet og Vejen ind i Syrien for at redde nationen fra opløsning. Hvad ville resultatet af en krig med Kina være, spurgte han? "Enten en landkrig i Asien – og vi ved hvordan det er gået førhen, – eller atomkrig og enden på civilisationen".

Dette strategi-panel afsluttedes med Ray McGovern, en tidligere Rusland-ekspert fra CIA og medstifter af 'Veteran Intelligence Professionals for Sanity' (VIPS), der talte om:

"Når et tilbageskridt også et fremskridt: Modsætningers sammenfald". Han berørte hybris-synden, som er drivkraften for de politiske ledere, der falder i kategorien: "Dem, guderne vil ødelægge, gør de først vanvittige". Han analyserede de nylige amerikanske og britiske provokationer mod Rusland, som til sidst fik Biden og muligvis nogle af hans medhjælpere til at søge topmødet med Putin. Han latterliggjorde dem der tror, at de kan spille Rusland ud mod Kina, og rådede Biden til at fyre den amerikanske militærleder, der for nylig erklærede, at atomkrig nu er "sandsynlig".

Det andet panel, "Den egentlige videnskab bag klimaforandringer: Hvorfor verden har brug for syv terawatt energi", inddrog fremragende og modige forskere fra hele verden, der både tilbageviste den falske videnskab bag påstanden om menneskeskabte klimaforandringer, og opfordrede til at ende den malthusianske kampagne mod fossile brændstoffer, alt imens man forlangte en massiv stigning i kernekraftudvikling og udvidet forskning i fusionskraft. Forskere fra USA, Sydafrika, Italien, Holland, Schweiz og Tyskland bidrog.

Det tredje panel, "Weimar Tyskland fra 1923 vender tilbage: Global Glass/Steagall-politik for at afslutte Hyperinflation", omfattede Jacques Cheminade, leder af [LaRouche-bevægelsens søsterorganisation](#) i Frankrig, EIR's økonomiske redaktør, Paul Gallagher, og EIR's efterretningsdirektør for Latinamerika, Dennis Small. Gallagher præsenterede LaRouches opdagelse om, at den egentlige kilde til rigdom ikke er råmaterialer eller menneskeligt fysisk arbejde, men ideer og opdagelser omdannet til nye teknologier. Han gennemgik realiteterne bag Green New Deal – bankkartellernes overtagelse af [den økonomiske politik](#) fra valgte regeringer – hvad Mark Carney kalder "regimeskifte" – for at afskære kredit fra den produktive økonomi under påskud af løggen om [kulstofinducerede klimaforandringer](#). Han sammenlignede denne politik med dem af Hjalmar Schacht, Hitlers finansminister, der førte til krig og

koncentrationslejligheder. Den massive pengeudskrivning må stoppes, og Glass/Steagall-bankreformen gennemføres i alle lande for at udslette den falske gæld og indføre LaRouches fire love for global udvikling. Small gennemgik flere af LaRouches opdagelser i fysisk økonomi og den nuværende frygtelige globale krise med pandemien, den økonomiske boble, krigen, sanktionspolitikken samt det kulturelle forfald. Han afslørede også bitcoin-hysteriet som en vildt spekulativ boble.

To mænd fra Kansas talte – en landmand, Mike Callicrate, talte om det presserende behov for at stoppe kartelliseringen af landbruget, og demonstrerede ødelæggelsen af både landmændene og madforsyningen, som et resultat af at landbruget blev overdraget til Wall Street, og opfordrede til en genoplivning af familiebruget. Statssenator Mike Thompson, formand for Senatets 'Utilities Committee', behandlede: "Hvordan amerikanerne bliver gennet ind i 'grøn' energi, med, politiseret, monetaristisk videnskab, der anvendes som et våben". Han sagde, at Kansas nu har 41% upålidelig og stærkt subsidieret vindkraft, mens de pålidelige og billigere kulkraftværker lukkes på baggrund af kulstofbedrageri, hvilket øger energipriserne og efterlader staten konkurrencemæssig udygtig.

Den japanske økonom Daisuke Kotegawa, en tidligere ledende embedsmand ved finansministeriet i Japan, gav en kraftig demonstration af, at Japans allierede, USA og Storbritannien, gentagne gange har undergravet Japans økonomi. Da Plaza-aftalerne i 1985 tvang Japan til at fordoble yennens værdi, var en uforudset konsekvens, at de japanske banker var i stand til at bevæge sig ind i London og konkurrere med de britiske banker, hvilket tvang flere ærværdige britiske banker til at gå ned. De reagerede med en "Basel-regel" indført af BIS, der havde til formål at stoppe de japanske banker. Men da de vestlige banker blev truet med sammenbrud i 2008, blev Basel-reglen ikke anvendt, men derimod "stresstests", som ifølge Kotegawa dækkede over, at bankerne allerede var bankerotte, så

testene var falske. Således var der ingen vestlige bankfolk, der måtte gå i fængsel, kvantitative lempelser forøgede simpelthen boblen og truer nu med hyperinflation, medmindre der indføres øjeblikkelige Glass/Steagall-foranstaltninger.

Den franske økonom og jurist Marc Gabriel Draghi talte om den spekulative bobles omfattende udslag og 'the great reset' i Europa. Pedro Rubio, præsident for sammenslutningen af 12 embedsmænd fra General Accounting Office i Columbia og langvarig samarbejdspartner med LaRouche-bevægelsen, fokuserede på den katastrofale indvirkning af pandemien og det økonomiske sammenbrud på Columbia, hvilket har ført til ugelange, omfattende demonstrationer, primært af unge, der står over for et liv uden fremtid.

Det sidste panel, "Modsætningernes Sammenfald: Den eneste sande menneskelige tankeproces," var en ekstraordinær samling af amerikanske læger, pensionerede militære linjeofficerer, en russisk diplomat og Helga Zepp-LaRouche, der på stedet bogstaveligt talt sammensatte en international alliance af kræfter til at begynde processen med at opbygge moderne sundhedsfaciliteter i alle lande. Dette vil kræve militærstyrkens færdigheder – potentielt fra flere lande, herunder Rusland – til at håndtere nødsituationer rundt om i verden for at imødegå den mere langsigtede nødsituation med økonomisk tilbagestående, begyndende med hospitaler, rent vand, strøm og anden infrastruktur, der kræves for et fungerende sundhedssystem. Zepp-LaRouche åbnede sessionen med at beskrive, hvad den geniale Nicolaus fra Cusa fra det 15. århundrede mente med "modsetsninger" – at overvinde tilsyneladende modstridende begreber eller modsatte politiske eller religiøse kræfter ved at hæve sig til en højere platform, hvor menneskehedens fælles mål overstiger de underordnede modsætninger.

Hun hævdede, at den unipolære verden nu er forbi mens verden står i en konflikt mellem den nye multipolære verden, der er baseret på international lov i FN-pagten versus en holden ved

den unipolære verden, der har frembragt en "regelbaseret orden" af egen konstruktion, der ignorerer international lov. To tidligere amerikanske militære sundhedschefer, Dr. Joycelyn Elders og Dr. David Satcher, og to pensionerede officerer, generalmajor Peter Clegg og kontreadmiral Marc Y.E. Palaez, fik selskab af Boris Meshchanov, en rådgiver ved Den russiske Føderations mission til FN. Meshchanov belyste "Det russiske perspektiv på en global bæredygtig og vedvarende genopretning". Efter en rig diskussion spurgte Zepp-LaRouche, om diskussionen kunne føre frem til et konkret resultat, om disse repræsentanter for det medicinske erhverv, militæret og det russiske udenrigsministerium kunne forpligte sig til at sætte gang i en proces med at oprette arbejdsgrupper for at påbegynde processen med at opbygge moderne sundhedsfaciliteter... måske i en udvalgt gruppe lande i Afrika, Sydamerika og Asien. Mens hr. Meshchanov udtrykte støtte til konceptet, mente han, at det strategiske område, som nu er under drøftelse mellem Washington og Moskva, måtte være det første samarbejdsområde i betragtning af de nuværende ekstremt anstrengte forbindelser. Kontreadmiral Palaez hævdede med eftertryk, at rent vand var en væsentlig begyndelse, og at dette var noget militæret kunne gøre, og som ikke skulle skabe splittelse blandt nationer.

Dr. Khadijah Lang og Marcia Merry Baker, medlemmer af Komitéen for modsætningernes Sammenfald, afgav derefter en rapport om "Mozambique Pilot Aid Shipment – Action Diplomacy for World Health Security".

Borgmester David Castro, præsident for Koalitionen af borgmestre uden Grænser i Honduras sendte en video: "Hilsen til konferencen", hvori han udtrykte sin stærke støtte til Schiller Instituttets arbejde.

Konferencen blev afsluttet med en bevægende præsentation af Diane Sare, kandidat til det amerikanske senat i staten New York og grundlægger af Schiller Instituttets NYC Chorus. Hendes præsentation havde titlen "E Pluribus Unum: Hvad vi kan

lære af Beethoven". Først fremsatte hun eksempler på mindre fremragende musik, der undgår sammensætning af komplekse stemmer, og sidenhen demonstrerede hun sammenfaldet af modsætninger i Credo-satsen af Beethovens Missa Solemnis ved hjælp af eksempler fra sit eget kors opførelse. Ved først at spille hver vokalstemme alene, derefter adskillige af de instrumentale stemmer alene, og bemærke at der er omkring 29 stemmer i alt, der lyder meget forskellige, når de spilles alene, demonstrerede hun, hvordan Beethoven gør det til en enhed, på en måde der provokerer sindet til at hæve sig til niveauet for komponistens kreativitet. Hun sluttede af med at afspille den endelige forestilling, som en opløftende afslutning på den utrolige konference.

Efter en recitation af USA's uafhængighedserklæring, lettere forkortet for at tjene som erklæring om grundlæggelsen af Schiller Instituttet i 1984, og Rutli-eden fra Friedrich Schillers *William Tell*, som var baseret på den amerikanske uafhængighedserklæring, blev konferencen afsluttet af Helga Zepp-LaRouche med følgende ord:

"Som vi har diskuteret befinder verden sig i en utrolig spændt tilstand – på kanten af hvad der kunne blive til en atomkrig – gentagne gange... Jeg aner ikke hvis forslaget om at overføre amerikansk militærproduktion til et fredeligt formål – måske er dette utopi. Men jeg er evig optimistisk om, at muligvis kombinationen af disse ideer, og faren for at det ikke kan være i nogens interesse, at dette kommer ud af kontrol, og samtidig demonstrationen her i dag af velvilje fra læger og militærfolk, der tilbyder, at militæret kan hjælpe med til at skaffe rent vand til verden – måske er der ideer nok, til at der kommer noget ud af det".

Vil den menneskelige race handle for at stoppe hungersnøden?

Den 18. Okt. (EIRNS) – Ifølge David Beasley, administrerende direktør for Verdensfødevareprogrammet, har der allerede været 7 millioner dødsfald i år, foruden 1 million COVID-19-dødsfald. Han har advaret om, at medmindre der umiddelbart foretages akutte handlinger, kan tab af menneskeliv på grund af hungersnød snart nå det han kalder "bibelske proportioner" på 300.000 om dagen. Kan verdens nationer og menneskeheden tolerere dette holocaust, eller vil de handle?

EIR's landbrugsredaktør, Marcia Merry Baker, talte om spørgsmålet den 17. oktober ved det ugentlige borgermøde, LaRouchePAC 'National Town Hall Meeting'. Hun beskrev, hvordan Beasley, en amerikaner, der tidligere fungerede som guvernør i South Carolina, på World Food Day, den 16. oktober, sagde, at efter hans opfattelse nærer verden i dag en "sult efter samarbejde" såvel som en sult efter mad.

Verdensfødevareprogrammet vandt Nobels fredspris for deres arbejde og deres dedikation til bekæmpelse af sult. Baker sagde: "Jeg vil bare påpege, at Beasley, der blev udnævnt af præsident Donald Trump, var i Niger i Sahel-regionen i Centralafrika, da han hørte nyheden. Han sagde 'Wow' ca. fire gange. Men så sagde han, at årsagen til at Nobels fredspris er god, er fordi den gør opmærksom på denne historiske katastrofe. Sagen er, at det næsten kunne være præsident Trump, der fik del i prisen – ikke æren, for dette er en krise. USA er den største støtte for Verdensfødevareprogrammet, som bidragsyder og på anden vis. Virkningen af at det amerikanske præsidentskab handler på denne krise, kan bogstaveligt talt gøre en verden til forskel – ligesom præsident Trump agerer for rumforskning,

biovidenskab og agroindustriel styrke. Man kan forestille sig: et telefonopkald fra Det hvide Hus til præsident Putin, til præsident Xi, til kansler Merkel og andre for at agere mod hungersnøden og pandemiens holocaust, og ting vil ske”.

Baker erklærede, at pandemien ikke var forårsaget af virusset i sig selv, men af verdensøkonomiens faldefærdige tilstand: ”Dødstallet, der nu stiger fra både COVID-19 og sultpandemien, kommer fra sammenbruddet af det økonomiske system. Med hensyn til selve virusset eksisterer videnskaben og teknologien til at inddæmme sådanne patogener – mennesker, dyr eller planteliv. Men vi implementerer dem ikke. Med hensyn til fødevarer eksisterer videnskaben og teknologien ligeledes til at producere dem, men vi gør det ikke. Undtagelsen er Kina. Det er en politisk og moralsk krise, ikke en ressourcebegrænsning. Dette er, hvad der må ændres, i ånden af at reagere på nødsituationen”.

Hun fortsatte med at skildre: ”Der er specifikke faktorer, såsom græshoppeplagen, husdyrsygdomme og dårlige vejrforhold, der bidrager til faren. Men for det andet spiller hele den lavteknologiske produktionsplatform med lavt udbytte og usikre forhold ind. Dertil kommer COVID-19-virus med alle de dermed forbundne forstyrrelser. Lastbiler kan ikke krydse grænser for at levere pesticider eller fragte høsten. Landmænd kan ikke komme til deres marker. Landbrugskonsulenter kan ikke bevæge sig rundt. Og med den økonomiske krise har mange mennesker med marginalt eller intet arbejde simpelthen ingen midler til at købe mad, selvom der er mad på markederne”.

Beasleys opfordring til at tilføre de nødvendige midler til Verdensfødevareprogrammet er presserende – han har brug for 6,8 mia. \$, hvoraf donorer for indeværende kun har skænket 1,6 mia. \$. Men selv med disse midler ville det at stoppe hungersnøden kun være en midlertidig løsning. For at forhindre yderligere katastrofer kræves det, at verdensøkonomien transformeres ved at bringe verdens førende nationer sammen – især verdens to største økonomier, USA og Kina – for at

afslutte det massive infrastrukturunderskud i Afrika, Latinamerika, i dele af Asien og selv i egne af USA. Der kan ikke skabes sundhedsplejemæssige løsninger, så længe næsten halvdelen af afrikanerne ikke har elektricitet eller rent vand. Der må udvikles transportnet for at nå ud til mennesker, hvor de bor.

“The LaRouche Plan to Reopen the U.S. Economy – The World Needs 1.5 Billion New, Productive Jobs” er ikke bare en god idé. Uden et program af dette omfang for en revolutionerende ændring af verdensøkonomiens strukturelle sammenbrud, står den menneskelige race over for en mørk tidsalder af hidtil usete proportioner. The “Green New Deal”, der faldbydes af Det Demokratiske Parti, er et program for masse mord. Præsident Trump og de af hans venner, såsom David Beasley, er i stand til at handle på denne nødsituation, hvis det amerikanske folk giver ham støtte til at gennemføre LaRouche-planen.